Dosarul nr.3-1169/2023
2-23066447-12-3-10052023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

02.04.2025

mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Preşedintele şedinţei, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Cristina Verlan,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță ***** privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul – ***,** reprezentat de avocatul Ana Nichitoi, la data de 10.05.2023 s-a adresat în Judecătoria Chişinău, sediul Râşcani, cu acțiune în contencios administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal(în continuare, CNPDCP), prin care a solicitat anularea deciziei ***** din 07 aprilie 2023 emisă de pârât, ca fiind una ilegală și neîntemeiată.

În argumentarea acțiunii, reclamantul a indicat, că la data de 07 aprilie 2023 a fost emisă decizia ***** prin care în baza plîngerii cet.*****, i-a fost incriminată încălcarea prevederilor art.4 alin.(l) lit.a) și c) și art.5 alin.(l) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Indică reclamantul că, decizia ***** din 07.04.2023 a fost recepționată la data de 13 aprilie 2023.

Cu decizia dată reclamantul nu este de acord, considerând-o ilegală și neîntemeiată, întrucât scopul instalării sistemului de supraveghere video la adresa mun.Chișinău, ********** este exclusiv acela de a asigura paza parcării și a automobilelor care sunt parcate în interiorul acesteia.

Totodată, prin probele anexate la prezenta acțiune, se confirmă că proprietarii parcării și-au exprimat acordul pentru instalarea și utilizarea camerelor de luat vederi în

scopul asigurării securității parcării, participând și la achiziționarea acestora prin contribuții financiare în acest sens.

Conform art.3 al Legii nr.133 din 08.07.2011, prin consimțământ al subiectului de date cu caracter personal se înțelege manifestare de voință liberă, specifică, informată și lipsită de ambiguitate a subiectului de date prin care acestea acceptă, printr-o declarație sau acțiune fără echivoc, ca datele cu caracter personal care îl privesc să fie prelucrate.

Conform art.4 alin.(l) lit.b) datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într un mod incompatibil cu aceste scopuri.

Astfel, așa cum s-a menționat anterior, sistemul de supraveghere video a fost instalat exclusiv în scopul asigurării pazei parcării și a automobilelor parcate în interiorul acesteia, parcare amplasată în mun.Chișinău, **********.

Acordul proprietarilor este exprimat inclusiv prin lista anexată la acțiune.
Persoana în cauză nu a prelucrat imaginile video în alte scopuri decât cel al asigurării pazei parcării – un scop determinat, explicit și legitim.

Persoana în cauză nu a prelucrat datele în alte scopuri decât cel al asigurării pazei parcării – un scop determinat, explicit și legitim.

În drept, conform art.39 alin.(l) și (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Notând prevederile art.120 alin.(l) lit.f) Cod administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să confirme motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ.

Conform art.118 alin.(2) lit.c) Cod administrativ, în cazul actelor administrative defavorabile, motivarea completă a unui act administrativ cuprinde o descriere succintă a procedurii admistrative care a stat la baza emiterii actului: investigați, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului.

Conform art.139 alin.(5) Cod administrativ, un act administrativ individual nul nu produce efecte juridice.

Conform art.141 alin.(l) Cod administrativ, un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.

În conformitate cu art.189 alin.(l) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.206 alin.(l) lit.a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrative individual.

Art.4 Cod de procedură civilă indică că, sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau

contestate, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și asociațiilor lor, ale autorităților publice și ale altor persoane care sânt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă și ale altor raporturi juridice, precum și în apărarea intereselor statului și ale societății, în consolidarea legalității și a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

Art.6 Cod de procedură civilă, indică faptul că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Potrivit prevederilor art.94 alin.(l) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Potrivit art.96 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică.

Astfel, prin prisma normelor legale invocate, solicită admiterea integrală a acțiunii.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Nichitoi Ana, împuternicită în baza mandatului avocațial***** din 10.05.2023, a susținut acțiunea în sensul formulat și a solicitat admiterea acesteia, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Pârâtul - Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal(în continuare, CNPDCP), nu a recunoscut acțiunea reclamantului ***** și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În referința prezentată instanței, autoritatea publică pârâtă a menționat că, în fapt, la data de 03.01.2023, CNPDCP a recepționat plângerea cet.***** înregistrată cu ***** privind pretinsul fapt de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal ce-1 vizează, prin intermediul sistemului de supraveghere video, instalat la adresa mun.Chișinău, ********** (la parcarea auto deschisă cu acoperiș), lezându-i dreptul la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

În urma examinării cazului invocat, CNPDCP prin decizia ***** din 07.04.2022 a dispus:

1. constatarea încălcării de către cet.*****, a prevederilor art.4 alin.(1) lit.a) și c) și art.5 alin.(1) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal la prelucrarea datelor cu caracter personal a cet.*****, prin intermediul sistemului de supraveghere video gestionat, în circumstanțele de fapt și drept descrise în prezenta decizie;

2. suspendarea prelucrării datelor cu caracter personal efectuate prin intermediul dispozitivelor de supraveghere video instalate pe perimetrul parcării de la adresa mun.Chișinău, ********** și gestionate de către cet.*****, cu informarea CNPDCP, în termen de 30 de zile calendaristice, despre măsurile întreprinse în acest sens;

3. informarea că reluarea prelucrării datelor cu caracter personal prin intermediul dispozitivelor de supraveghere video instalate pe perimetrul parcării de la adresa mun.Chișinău, **********, poate avea loc doar după blurarea/pixelarea zonelor nerelevante ori fixarea unghiului de captare a spațiului supravegheat prin intermediul acestora, astfel încât să cuprindă suprafața deținută cu titlu de proprietate sau de folosință, cu anexarea capturilor de ecran de pe acest suport și semnarea declarației pe proprie răspundere sau obținerea consimțământului în formă scrisă a tuturor subiecților de date cu caracter personal care dețin cu titlu de proprietate sau folosință locuri de parcare la adresa vizată;

4. În conformitate cu prevederile art.27 alin.(5) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta decizia CNPDCP direct în instanța de judecată (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, mun.Chișinău, str.Kiev 3, în termen de 30 de zile), în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

Potrivit prevederilor art.28 din Constituția Republicii Moldova, statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată. Art.55 prevede că orice persoană își exercită drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile altora.

În conformitate cu art.1 al Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, scopul actului normativ nominalizat, este asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

Conform art.3 al Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, *date cu caracter personal* constituie orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale.

Prin acțiunea de *prelucrare a datelor cu caracter personal* distingem orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea.

Prin termenul de *operator de date cu caracter personal* se înțelege persoana fizică sau persoana juridică de drept public sau de drept privat, inclusiv autoritatea publică, orice altă instituție ori organizație care, în mod individual sau împreună cu altele, stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal prevăzute în mod expres de legislația în vigoare.

Sistem de evidentă a datelor cu caracter personal semnifică orice serie structurată de date cu caracter personal accesibile conform unor criterii specifice, fie că este centralizată, descentralizată ori repartizată după criterii funcționale sau geografice;

Termenul de *consimțământ al subiectului de date cu caracter personal* reprezintă manifestarea de voință liberă, specifică, informată și lipsită de ambiguitate a subiectului de date prin care acesta acceptă, *printr-o declarație sau printr-o acțiune fără echivoc,* ca datele cu caracter personal care îl privesc să fie prelucrate.

Art.4 alin.(1) lit.a), b), c) al aceluiași act normativ statuează că, datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii; colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri; adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sunt colectate și/sau prelucrate ulterior.

Art.5 alin.(1) al Legii nr.133/2011 prevede că, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal, excepțiile de la această normă fiind statuate în mod exhaustiv la alin.(5) al articolului indicat.

Art.27 alin.(3) prevede că, în urma examinării plângerii, CNPDCP emite o decizie motivată prin care constată lipsa încălcării sau încălcarea legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, cu dispunerea, după caz, a suspendării, încetării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, rectificării, blocării sau distrugerii datelor neveridice ori obținute ilicit. [...].

Conform art.85 alin.(2) Cod administrativ se stabilește faptul că, în cadrul investigării stării de fapt participanții la procedura administrativă sunt obligați să colaboreze cu autoritatea publică și să indice asupra probelor și faptelor care le sunt cunoscute, să prezinte documentele pe care le dețin.

Art.87 alin.(1) al aceluiași cod prevede că, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt, în special ea poate: - să solicite informații de tot felul; - să audieze participanți, martori, și experți/specialiști sau să solicite declarații scrise din partea acestora; - să solicite acte și dosare; - prin sesizarea directă a lucrurilor, să își creeze propria impresie despre un caz sau despre situația de la fața locului.

Art.88 alin.(1) al aceluiași cod, statuează că participanții la procedura administrativă sînt obligați să colaboreze în cadrul cercetării stării de fapt. Ei urmează să indice, în special, asupra faptelor și probelor care le sînt cunoscute și să prezinte documentele pe care le dețin.

Art.92 alin.(1) Cod administrativ prevede că, autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele.

Deasemenea potrivit art.93 alin.(1) al aceluiași cod, se reține că fiecare participant la procedura administrativă, probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

În primul rând, ține să menționeze că decizia ***** din 07.04.2023, a fost emisă în conformitate cu prevederile Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Astfel, în partea ce vizează dezacordul reclamantului cu decizia menționată supra, ține să remarce că, petentul ***** a cumpărat în baza contractului de vânzare-cumpărare din 09.08.2021, încheiat cu vânzătorul *****, reprezentată de cet.***** locul de parcare deschisă cu acoperiș *****, cu suprafața de 1***** (la adresa **********) ce face parte din construcția recepționată prin actul de recepție finală din 05.05.2020, înregistrat în registrul bunurilor imobile din 26.05.2020 cu ***** cu destinația parcare deschisă, fiind compusă din mai multe locuri de parcare.

Așadar, potrivit declarațiilor cet.***** din data de 02.02.2023, s-a reținut că, ultimul este gestionarul unui sistem de supraveghere video instalat la adresa mun.Chișinău, **********, în scopul asigurării pazei parcării și automobilelor care sunt parcate în interiorul acesteia.

De asemenea, acesta a declarat că, parcarea a fost construită de către dânsul, fiindu-i eliberată autorizație de la Primăria or.Durlești, în anul 2016. Pe parcurs, unele locuri de parcare au fost vândute, inclusiv și cet.*****. La moment, 41 de locuri de parcare aparțin cu drept de proprietate cet.***** (soția acestuia) și 29 de locuri de parcare aparțin mai multor coproprietari.

Analizând cele declarate de cet.*****, se reține faptul că, ultimul a stabilit scopul și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal prin intermediul sistemului de supraveghere video gestionat, aspect care, permite atribuirea acestuia a calității de operator de date cu caracter personal, în sensul noțiunii definite la art.3 din Legea nr.133/2011.

Conform planului de nivel din 03.11.2020, la adresa mun.Chișinău, ********** sunt 65 (șaizeci și cinci) de locuri de parcare. Pe partea stânga de la intrarea în parcare sunt amplasate 35 (treizeci și cinci) de locuri de parcare cu numerotare de la 1 la 35, iar pe partea dreaptă de lângă construcția administrativă sunt amplasate 30 (treizeci de locuri) de parcare, cu numerele de la 36 la 65.

Cercetând imaginile foto prezentate de către participanții la procedura administrativă, s-a determinat următoarele:

1. camera de supraveghere video ***** este instalată sub acoperișul parcării (loc de parcare *****) în vizorul căreia cade intrarea în parcare și în încăperea administrativă;

2. camera de supraveghere video *****este instalată sub acoperișul parcării (loc de parcare *****) în vizorul căreia cad locurile de parcare de pe partea dreaptă;

3. camera de supraveghere video *****este instalată sub acoperișul parcării (loc de parcare *****8) în vizorul căreia cad locurile de parcare de pe partea dreaptă;

4. camera de supraveghere video***** este instalată sub acoperișul parcării (loc de parcare *****) în vizorul căreia cad locurile de parcare de pe partea dreaptă;

5. camera de supraveghere video *****este instalată sub acoperișul parcării (loc de parcare *****) în vizorul căreia cad locurile de parcare de pe partea stânga, inclusiv locul de parcare *****;

6. camera de supraveghere video *****este instalată sub acoperișul parcării în vizorul căreia cad alte locuri de parcare;

7. camera de supraveghere video *****este instalată sub acoperișul parcării (loc de parcare ***** în vizorul căreia cad locurile de parcare de pe partea stânga;

8. camera de supraveghere video***** este instalată la colțul încăperii administrative în vizorul căreia cade intrarea în parcare și primele locuri de parcare din partea stângă.

Astfel, CNPDCP a stabilit că, în raza de captare a camerelor de supraveghere video instalate la adresa mun.Chișinău, ********** cade intrarea în parcare și spațiul parcării, inclusiv locul de parcare *****, ce aparține cu drept de proprietate lui *****.

În conformitate cu prevederile art.4 alin.(1) lit.a) și lit.c) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii; adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sunt colectate și/sau prelucrate ulterior.

Având în vedere declarațiile reclamantului, precum că a instalat camerele de supraveghere video în scopul asigurării pazei parcării și automobilelor care sunt parcate în interiorul acesteia, CNPDCP ține să menționeze că, în situația în care ultimul era unicul proprietar al parcării, revenindu-i sarcina de a asigura securitatea bunurilor din perimetrul parcării, acesta ar putea avea un interes legitim pentru instalarea sistemului de supraveghere video în scopul declarat, totuși în circumstanțele în care o bună parte din locurile din parcare au fost înstrăinate către alte persoane, iar în adresa CNPDCP nu au fost prezentate documente care ar confirma că proprietarii locurilor de parcare au pus în sarcina reclamantului asigurarea integrității bunurilor sale, era de datoria cet.***** să solicite acordul tuturor proprietarilor locurilor de parcare pentru instalarea sistemului de supraveghere video, inclusiv pentru prelucrarea datelor cu caracter personal prin intermediul acestui sistem, fapt care nu a fost demonstrat de ultimul pe parcursul examinării de către CNPDCP a plângerii înaintate de cet.*****.

Or, art.5 alin.(1) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal prevede expres faptul că, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal, cu excepția cazurilor prevăzute la art.5 alin. (5).

Urmează a accentua că, cet.***** a ezitat să prezinte probe suplimentare până la momentul emiterii actului administrativ de către CNPDCP (decizia din 07.04.2023), astfel, în cadrul audierii din data de 02.02.2023 menționând doar că petentul și-ar fi exprimat consimțământul în mod verbal, acestea nefiind confirmate de petent și nefiind documentate într-un mod legitim.

Cu referire la invocările reclamantului în cererea de chemare în judecată precum că, prin probele anexate la acțiune se confirmă că proprietarii parcării au dat acordul la instalarea și folosirea camerelor de luat vederi în scopul asigurării securității, participând și la procurarea acestora prin atribuirea mijloacelor bănești, rămân a fi declarative și neîntemeiate, în condițiile în care nu este clar momentul (până la emiterea deciziei CNPDCP sau după) oferirii acordului de către proprietari; data colectării prezentelor probe anexate contra semnătură; nefiind prezentat un act confirmativ (ex.: proces-verbal al coproprietarilor, etc.) în care să fie stipulate condițiile instalării sistemului de supraveghere video.

Or, CNPDCP nu a determinat în probele noi anexate de către reclamant, existenta consimțământului subiectului de date cu caracter personal, cet.*****, la prelucrarea datelor cu caracter personal ce-l vizează, prin intermediul sistemului de supraveghere video, instalat la adresa mun.Chișinău, **********.

Mai mult ca atât, conform art.85 alin.(2) Cod administrativ, în cadrul investigării stării de fapt participanții la procedura administrativă sânt obligați să colaboreze cu autoritatea publică și să indice asupra probelor și faptelor care le sînt cunoscute, să prezinte documentele pe care le dețin.

De asemenea, art.88 alin.(1) al aceluiași cod, statuează că participanții la procedura administrativă sînt obligați să colaboreze în cadrul cercetării stării de fapt. Ei urmează să indice, în special, asupra faptelor și probelor care le sînt cunoscute și să prezinte documentele pe care le dețin.

Art.93 alin.(1) Cod administrativ, prevede că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Generalizând aspectele menționate supra, concluzionează că prelucrarea datelor cu caracter personal de către cet.*****, prin intermediul dispozitivelor de supraveghere video instalate pe perimetrul parcării de la adresa mun.Chișinău, ********** s-a efectuat contrar prevederilor art.4 alin.(1) lit.a) și c) și art.5 alin.(1) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Toate aceste aspecte menționate supra sunt importante pentru justa și obiectiva examinare a cazului, urmând a fi elucidate de către instanța de judecată în vederea neadmiterii adoptării unei hotărâri ilegale.

Având la bază argumentele invocate supra, ținând cont de prevederile art.224 lit.f) din Codul administrativ, art.236 din Codul de procedură civilă, solicită respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depuse de către cet.***** împotriva CNPDCP.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul CNPDCP, Livia Matei, împuternicită în baza procurii***** din 09.04.2024, a solicitat respingerea acțiunii, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Persoana terță – ***,** în ședința de judecată nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței, fiind citat în modul prevăzut de lege despre examinarea cauzei. În temeiul prevederilor art.218 lit.lit.c), d) Cod administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa persoanei terțe.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea reclamantului *****, ascultând explicațiile autorității publice pârâte CNPDCP, studiind probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, acțiunea reclamantului ***** împotriva CNPDCP, persoană terță ***** privind anularea actului administrativ individual defavorabil este admisibilă, întemeiată şi pasibilă de admis, din următoarele considerente.

Conform art.22 alin.(1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art.207 alin.(1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Norma legală precitată enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ, care se rezumă la următoarele: - prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; - competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; - respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ; - respectarea procedurii prealabile; - respectarea termenului de înaintare a acțiunii; - prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Actele cauzei denotă că, urmare a plângerii depuse de *****(persoană terță), CNPDC a emis decizia ***** din 07.04.2023, prin care a constatat încălcarea de către ***** a Legii nr.133/2011, decizia a fost notificată lui ***** la 13.04.2023(f.72 din dosarul administrativ).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 10.05.2023, ***** s-a adresat cu prezența acțiune în instanța de judecată privind anularea deciziei ***** din 07.04.2023.

În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La fel, art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, prevede că actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor, obligații,

sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care respins în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, reclamantul ***** este destinatarul actului administrativ individual contestat și respectivul act este defavorabil pentru reclamantul *****, deoarece impune obligații, și anume suspendarea prelucrării datelor cu caracter personal.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ promovată de către reclamantul *****, este admisibilă în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Art.20 Cod administrativ statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, potrivit art.206 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, o acțiune în contenciosul administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).

Art.208 alin.(1) Cod administrativ, prevede că până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Art.209 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, prevede că, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Art.27 alin.(5) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prevede că, operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta acţiunile, inacţiunile şi decizia Centrului direct în instanţa de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

Prin urmare, calea de atac prevăzută de lege împotriva deciziei ***** din 07.04.2023, este următoarea: se contestă direct în ordinerea contenciosului administrativ, în termen de 30 de zile de la notificare/comunicare.

Reclamantului ***** decizia ***** din 07.04.2023, a fost notificată la 13.04.2023(f.72 din dosarul administrativ), iar acțiunea în judecată a fost depusă de ultimul la 10.05.2023, adică în interiorul termenului de 30 de zile de la data notificării, prevăzut de art.209 alin.(1) lit.b) Cod administrativ.

Prin urmare, analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale referitoare la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată constată că reclamantul ***** este destinatarul actului administrativ individual defavorabil contestat, a respectat procedura și termenul de contestate a actului

defavorabil, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau nerespectare a procedurii prealabile, lipsa dreptului vătămat, precum și alte temeiuri prevăzute de lege, nu există - ceea ce condiționează soluționarea fondului cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în ordinea contenciosului administrativ îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil – deciziei ***** din 07.04.2023, prin care s-a dispus: - constatarea încălcării de către cet.*****, a prevederilor art.4 alin.(1) lit.a) și c) și art.5 alin.(1) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal la prelucrarea datelor cu caracter personal a cet.*****, prin intermediul sistemului de supraveghere video gestionat, în circumstanțele de fapt și drept descrise în prezenta decizie; - suspendarea prelucrării datelor cu caracter personal efectuate prin intermediul dispozitivelor de supraveghere video instalate pe perimetrul parcării de la adresa mun.Chișinău, ********** și gestionate de către cet.*****, cu informarea CNPDCP, în termen de 30 de zile calendaristice, despre măsurile întreprinse în acest sens; - informarea că reluarea prelucrării datelor cu caracter personal prin intermediul dispozitivelor de supraveghere video instalate pe perimetrul parcării de la adresa mun.Chișinău, **********, poate avea loc doar după blurarea/pixelarea zonelor nerelevante ori fixarea unghiului de captare a spațiului supravegheat prin intermediul acestora, astfel încât să cuprindă suprafața deținută cu titlu de proprietate sau de folosință, cu anexarea capturilor de ecran de pe acest suport și semnarea declarației pe proprie răspundere sau obținerea consimțământului în formă scrisă a tuturor subiecților de date cu caracter personal care dețin cu titlu de proprietate sau folosință locuri de parcare la adresa vizată.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale justiţiabililor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se

consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Cercetarea stării de fapt denotă următoarele:

Pe adresa: ********** este amplasată o parcare deschisă, fiind compusă din mai multe locuri de parcare. Parcarea este dotată cu sistemul de supraveghere video, scopul instalării căreia a fost exclusiv pentru asigurarea pazei parcării și automobilelor parcate în interiorul acesteia.

Chiriașii parcărilor individuale, amplasate în or.*****, str.*****, *****, confirmă că au dat acordul, verbal și tacit prin faptul că acestea sunt vizibil instalate pentru instalarea supravegherii video și optează pentru menținerea acesteia, deoarece ea este menită să asigure protejarea proprietății lor; opinează că scopul instalării supravegherii video este legitim, deoarece protejează automobilele din parcare(f.d.50).

La fel, instanței de judecată a fost prezentată lista persoanelor care au achitat bani pentru procurarea camerelor de luat vederi în scopul instalării lor în cadrul parcării de pe str.*****, *****, or.*****(f.d.51). Aici instanța de judecată va sublinia că, inclusiv dl *****, a achitat pentru procurarea camerelor de luat vederi în scopul instalării lor în cadrul parcării de pe str.*****, *****, or.*****, ceea ce demonstrează în mod cert că ultimul, la fel era de acord cu necesitatea întreprinderii măsurilor respective în vederea protejării automobilelor din parcare.

Conform art.3 al Legii nr.133 din 08.07.2011, prin consimțământ al subiectului de date cu caracter personal se înțelege manifestare de voință liberă, specifică, informată și lipsită de ambiguitate a subiectului de date prin care acestea acceptă, printr-o declarație sau acțiune fără echivoc, ca datele cu caracter personal care îl privesc să fie prelucrate.

Conform art.4 alin.(l) lit.b) datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într un mod incompatibil cu aceste scopuri.

Astfel, așa cum s-a menționat anterior, sistemul de supraveghere video a fost instalat exclusiv în scopul asigurării pazei parcării și a automobilelor parcate în interiorul acesteia, parcare amplasată în mun.Chișinău, **********.

Acordul proprietarilor este exprimat inclusiv prin lista anexată la acțiune(f.d.18, 19).

Respectiv, reclamantul nu a prelucrat imaginile video/datele cu caracter personal în alte scopuri decât cel al asigurării pazei parcării – un scop determinat, explicit și legitim.

Alegațiile autorității publice pârâte referitoare la faptul că cet.***** a ezitat să prezinte probe suplimentare până la momentul emiterii actului administrativ de către CNPDCP - decizia din 07.04.2023, menționând doar declarativ că petentul și-ar fi exprimat consimțământul în mod verbal, acestea nefiind confirmate de petent și nefiind documentate într-un mod legitim, sunt apreciate critic de către instanța de judecată, din următoarele considerente: 1) autoritatea publică pârâtă, având obligația de a cercetarea starea de fapt din oficiu(art.art.21, 22 Cod administrativ), era obligată să identifice elementele importante, care trebuie dovedite și să obțină probele corespunzătoare, cu

respectarea legii; 2) reclamantul expres a solicitat autorității publice pârâte, prin cererea, înregistrată în cadrul CNPDCP cu nr.intrare 3878 din 27.10.2023, audierea în calitate de martori a lui********** care pot să confirme sau să infirme circumstanțele existenței acordului dat de *****f.d.57). Prin urmare, acest comportament al autorității publice pârâte este contrar și principiului bunei credințe și diligențe impuse de legiuitor. Or, autoritatea publică pârâtă învinuiește reclamantul că el nu a contribuit la acumularea probelor necesare, însă, f.d.57 denotă contrariul. În acest context, instanța de judecată subliniază că, în mod inexplicabil, materialele dosarului administrativ nu conțin respectiva cerere a reclamantului, ceea ce contravine art.82 Cod administrativ, care obligă autoritatea publică pârâtă să anexeze la dosarul administrativ **toate documentele** ce se referă la procedura în cauză, nu doar acelea pe care ea le consideră favorabile.

Martorul*****, audiat în ședința de judecată în calitate de martor(f.d.53) a confirmat că anume ***** se ocupa cu colectarea banilor pentru procurarea camerelor de luat vederi și el(martorul) i-a transmis lui ***** suma de 350 lei pentru instalarea acestor camere.

Astfel, instanța de judecată reiterează că, autoritățile publice sunt chemate să acționeze în conformitate cu Constituția, legislația în vigoare, tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, precum și cu alte acte normative, în limita competenței care le este încredințată prin lege și în scopul pentru care această competență le-a fost încredințată. Respectarea procedurii administrative prevăzute de Codul administrativ este obligatorie pentru toate autoritățile publice la emiterea actelor administrative, dacă legea nu prevede altfel. Actele administrative emise, sau după caz adoptate fără respectarea procedurii, pot fi anulate în modul stabilit de lege, sau declarate nule. Autoritățile publice pot admite măsuri care afectează drepturile sau interesele legitime ale persoanelor fizice sau juridice, numai în cazurile când acestea sunt necesare și numai în măsura necesară atingerii scopului propus.

Potrivit art.137 alin.(1) - (4) al Codului administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Daca autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Instanţa, menţionează că autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acţiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art.137 alin.(1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost

atribuit dreptul. Prin urmare, CNPDCP, era obligată prin lege să-şi exercite discreția, fără erori discreționare.

Sunt elocvente concluziile Curții Europene a Drepturilor Omului care a menționat că, obiectul și scopul art.18 din Convenție îl constituie interzicerea abuzului de putere [Merabishvili împotriva Georgiei (MC), 2017, pct. 303 și 306; Ilgar Mammadov împotriva Azerbaidjanului (procedură privind neîndeplinirea obligațiilor) (MC), 2019, pct. 189]. În conformitate cu Travaux préparatoires [Lucrările pregătitoare] ale Convenției, aceasta prezintă o „aplicare a teoriei aplicării greșite a puterii" [CDH (75) 11, pag. 8]. Acesta protejează împotriva reprimării de către stat a drepturilor și libertăților enunțate în Convenție „prin măsuri minore care, deși sunt aplicate sub pretextul organizării exercitării acestor libertăți pe teritoriul său, sau al protejării literei legii, au efectul opus" (ibidem, pag. 3). Susținerile privind existența unor motive necorespunzătoare sau scopuri ascunse aflate la baza restrângerilor aplicate drepturilor enunțate în Convenție sunt formulate uneori și examinate în temeiul normelor materiale ale Convenției. Cu titlu exemplificativ cauzele, Organizația Macedoneană Unită Ilinden – PIRIN și alții împotriva Bulgariei *****), Jordan împotriva Regatului Unit, Bączkowski și alții împotriva Poloniei, Merabishvili împotriva Georgiei.

Din perspectiva jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, legea trebuie sa fie accesibilă persoanei în cauză şi să fie previzibilă sub aspectul consecințelor sale (a se vedea şi Hotărârea Amann împotriva Elveției). În sensul Convenției, o normă juridică trebuie să îndeplinească două condiții suplimentare: să fie accesibilă oricărei persoane, lucru care se realizează, de regulă, prin publicare; să fie enunţată cu claritate, astfel încât orice persoană să poată, în mod rezonabil, să își conformeze conduita cunoscând consecințele juridice ale faptelor sale. Această ultimă condiție nu este îndeplinită, spre exemplu, atunci când norma legală nu prevede cu suficientă claritate condițiile în care autoritățile statale pot să ia o anumită măsură, precum şi mijloacele de verificare a îndeplinirii condițiilor. În lipsa unor garanții procedurale, simpla existență fizică a normei legale nu este suficientă pentru a fi calificată drept lege, în sensul Convenției.

Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate - accesibilitate, previzibilitate şi claritate - norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale şi să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-şi cunoaște drepturile şi obligațiile.

Conform art.224 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În această ordine de idei, instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, constatând că decizia contestată este bazată pe o stare de fapt greșită, consideră necesar a admite

acțiunea reclamantului *****, or, reclamantul prin argumentele și probele anexate la materialele cauzei a demonstrat ilegalitatea actului contestat și încălcarea dreptului său legal protejat de lege. În concluzie, în situația în care s-a stabilit cu certitudine netemeinicia și ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului, se constată că actul contestat, urmează a fi anulat, or, comportamentul reclamantului nu este contrar legii, ultimul prelucrând datele cu caracter personal ale lui *****, prin intermediul sistemului de supraveghere video gestionat, avea acordul persoanelor vizate și prelucrarea datelor nu a fost una excesivă, urmărea și urmărește un scop legitim(securitatea automobilelor), reprezentând, astfel, un just echilibru între interesele publice protejate și afectarea datelor cu caracter personal al posesorilor automobilelor din parcarea vizată.

Raportând normele legale precitate la circumstanțele faptice constatate, instanța de judecată, stabilind că actul administrativ individual defavorabil contestat – decizia ***** din 07.04.2023 este ilegală și prin ea reclamantul ***** este vătămat în drepturile sale, protejate de lege, a ajuns la concluzia că principiul legalității impune anularea actului contestat, fiind întrunite cumulativ ambele condiții prevăzut de lege: 1) actul administrativ să fie ilegal; și, 2) revendicarea pretenției reclamantului să fie întemeiată.

Conform prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.a), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova; art.art.236-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acţiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță ***** privind anularea actului administrativ individual defavorabil – deciziei ***** din 07.04.2023, se admite.

Se anulează actul administrativ individual defavorabil – decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal ***** din 07.04.2023.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, 162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia